

NAJSVÄTEJŠIEHO TELA A KRVI JEŽIŠOVEJ C

Presne pred týždňom som mal možnosť s pútnikmi navštíviť v Jeruzaleme miesto a budovu, kde sa traduje udalosť Poslednej večere. Je to na Sione vo Večeradle. Aj keď pôvodná budova, kde Pán Ježiš jedol s učeníkmi Poslednú večeru, už nejestvuje, na túto pamiatku postavili na pôvodnom mieste križiaci novú budovu, ktorá existuje dodnes. Od odchodu Križiakov v roku 1291 mohamedáni – našťastie – budovu nezničili, ale zmenili ju na mešitu, ktorú vlastnili do roku 1967, keď sa po vojne dostala do správy izraelských autorít. V roku 1964 Večeradlo navštívil svätý Pavol VI., ktorý prosil vtedajšie moslimské autority, aby ako pápež mohol súkromne za zatvorenými dverami odslúžiť svätú omšu, no nebolo mu vyhovené. Až svätý Ján Pavol II. v roku 2000, ako prvý pápež v dejinách Cirkvi po svätom Petrovi, mal možnosť odslúžiť svätú omšu s dvanástimi koncelebrujúcimi biskupmi.

Čo sa vlastne udialo v pôvodnej budove Večeradla? Vo štvrtok ráno pred Veľkým piatkom Pán Ježiš poslal Petra a Jána, aby išli do domu, ktorý podľa tradície patrilo rodine Jána Marka, neskôr evanjelistu Marka, aby tam pre Pána Ježiša a apoštolov pripravili veľkonočného baránka, ako je to dodnes zvykom u Židov. Dlhو by som tu musel opisovať židovskú takzvanú „sederovu“ veľkonočnú večeru. Sústredím sa na pre nás veriacich veľmi dôležitý a nesmierny dar Pána Ježiša, ktorý nám daroval práve pri tejto večeri. Dostali sme od neho Eucharistiu, čiže jeho samého v podobe chleba a vína, čo si pripomíname každou svätou omšou a ľudstvo si to bude pripomínať až do skončenia sveta. Popri tom Pán Ježiš myslel aj na tých, ktorí – poviem to tak ľudovo – budú tento dar svätej omše vykonávať a to tak, že apoštolov vysvätil na biskupov, aby oni túto moc odovzdávali ďalej, keď budú vysviacať ďalších robotníkov do Pánovej vinice. Teda, každá svätá omša sa týmto na každom oltári kostola stáva nielen pripomienkou Poslednej večere, ale aj jej skutočnosťou. Lenže tak, ako sme v nedeľu uvažovali o tajomstve Najsvätejšej Trojice, tak aj dnešná slávnosť nás tiež vedie uvažovať o tomto tajomstve. Aj v tomto prípade nám pomôže jedine viera. Pri svätej omši vidíme v rukách kňaza bielu hostiu a kalich s vínom, ale pri premenení už to nie je chlieb a víno, ale Telo a Krv Pána Ježiša. Často sa stáva, že niektorého prítomného na svätej omši napadne, či je to ozaj pravda.

Ako je to vlastne v skutočnosti? Pre lepšie pochopenie tohto tajomstva si pripomeňme encyklikou Pavla VI. *Mysterium fidei*, ktorá učí doslovne toto: «Po prepodstatnení majú spôsoby chleba a vína bezpochyby nový význam a nový cieľ, lebo už nie sú obyčajným chlebom a nápojom, lež znakom svätej veci a znakom duchovného pokrmu.» Všimnime si, že Svätý Otec nespomína slovo premenenie, ale prepodstatnenie. Podľa toho teológovia vysvetľujú, že premenenie sa uskutočňuje v podstate chleba a vína. Podstata je súhrn významov, vzťahov, zmyslov a cieľov chleba a vína. Z toho vyplýva, že podstata je nadzmyslová, zmyslami nevnímateľná, neviditeľná skutočnosť chleba a vína, ktorá sa premení nad nadzmyslovú, zmyslami nevnímateľnú, neviditeľnú skutočnosť celého, za všetkých obetovaného a osláveného Ježiša Krista. Teda, celé premenenie sa deje v neviditeľnej oblasti, takže čo je v chlebe a víne zmyslami vnímateľné ako tvar hostie, jej farba a chuť, tiež to isté aj vo víne, to pri premenení zostáva nezmenené, lebo to všetko sú spôsoby chleba a vína a tie ostávajú nezmenené.

Aspoň takto som sa snažil vysvetliť neviditeľnú zmenu v podstate chleba a vína. Tu nám ostáva len viera a pravda, ktorú nám Pán Ježiš zanechal, lebo on klamať nemôže. On je pravda sám. Priznám sa, že pri svätej omši aj mne niekedy preblyskne myšlienka, keď pozdvihujem svätú hostiu alebo kalich s krvou, či je to naozaj Telo a Krv Ježiša Krista. Pravdaže, hneď sa snažím takéto myšlienky zahnať.

Na dnešnú slávnosť Božieho Tela a Krvi vo väčšine farnostiach na celom svete sa otvárajú svätostánky a kňazi vynášajú v monštrancii Pána Ježiša do ulíc či námestí. Dobre poznáme povestné sprievody Božieho Tela. Kvety, hudba, zástavy, zvony, provizorné štyri oltáre, pri ktorých kňazi s zhromaždeným Božím ľudom uvažujú o tajomstve Eucharistie. Dnešná slávnosť nás má povzbudiť k tomu, aby sme si uvedomili, aký nesmierny dar máme v našich kostoloch a okolo čoho často bezmyšlienkovite a bez patričnej úcty chodíme. Pri každej svätej omši kňaz otvára svätostánok, aby Ježiša rozdával ľudu ako pokrm pre dušu a ako posilu viery. Ale koľko prítomných na svätej omši vstane a ide na sväté prijímanie? Žiaľ, že vo veľkom množstve je to len počas najväčších sviatkov.

Pane Ježišu, ďakujeme ti za nesmierny dar Sviatosti oltárnej. Pevne a úprimne si zaumieňme, že sa ti Pane vo Sviatosti oltárnej budeme vrúcnejšie klaňať a ešte vrúcnejšia ťa v tejto Sviatosti prijímať.

Pripravil Martin Mojžiš, sprievodca pútnikov.